

คนเก่ง จากเกษตรสุนารี '49

...สู่เส้นทางเทคโนโลยีการเกษตร มกส

ในงานเกษตรสุนารี '49 นอกจากจะมีการจัดแสดงผลงานและวิทยากรทางด้านเทคโนโลยี การเกษตรที่หลากหลายแล้ว ยังมีกิจกรรมหนึ่งซึ่งเป็นเวทีให้เยาวชนได้แสดงความรู้ความสามารถในการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์เชิงการเกษตร ทั้งสาขาเทคโนโลยี การผลิตพืช เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ เทคโนโลยีอาหาร และวิศวกรรมเกษตร นั่นคือ การประกวด โครงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร “ยูเอเกษตรมัธยมศึกษาตอนปลาย” อีกทั้ง การประกวด โครงการฯ นี้ ยังเปิดเส้นทางให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานดีเด่นในแต่ละสาขา ได้เข้ามาศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุนารี พร้อมด้วยทุนการศึกษา “สุรเกษตร” ตลอดหลักสูตร 4 ปี

มารู้จักกับคนเก่ง “นักศึกษาทุนสุรเกษตร” รุ่นแรก - - โอบี หนู เบย์ และ ใบบ

โอบี--> นายอดิศร เทศศิริ

สาขาวิชาวิศวกรรมเกษตร สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์
จากโรงเรียนนวมราชานุสรณ์ จังหวัดนครนายก

Q : โครงการที่ส่งเข้าประกวด “ยูเอเกษตร มัธยมศึกษาตอนปลาย” ในงานเกษตร สุนารี '49 ?

A : **โอบี :** ทราบข่าวการประกวดจากอาจารย์ที่ปรึกษาครับ ผมและเพื่อน ๆ มีโครงการเกี่ยวกับตู้อบพลังงานแสงอาทิตย์ ตู้อบพริก อาจารย์ก็แนะนำให้ส่งโครงการมาประกวดในสาขาวิศวกรรมการเกษตร ก็ได้หวังอะไร มาก แต่ได้เข้าร่วมการแข่งขัน ได้ประสบการณ์ในการแข่งขันก็พอใจครับ

เมย์--> นางสาวสิรินทร นาครัส

สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช
สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
จากโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

A: เมย์ : ตอนเรียนมัธยมทำโครงการหลายโครงการค่ะ ด้านไฟฟ้าก็มี แต่ที่ส่งประกวดในงานนี้เป็นโครงการในสาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช ชื่อว่า “จุลินทรีย์มหัศจรรย์ บบบาทของอีเอ็มในขบวนการผลิตสิ่งทอเส้นใยพื้นเมือง” อยู่ทีมเดียวกันกับแมน เราคิดริเริ่มจากสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น คือ กาบกล้วย ที่ปกติให้หมูกิน หรือ ตัดทิ้ง ก็คิดหาวิธีที่จะทำให้ได้เส้นใยผ้าจากกาบกล้วย โดยใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพ ส่วนกากที่เหลือก็ทำเป็นกระดาษได้ คล้าย ๆ กระดาษสา

แมน--> นายวัตวาทิตย์ ไชยแสนท้าว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช
สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
จากโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

A: แมน : สำหรับจุดเด่นของกลุ่มเราที่ทำให้ได้รางวัลชนะเลิศ น่าจะเป็นการประยุกต์เอาภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้กับสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และได้ผลผลิตที่จับต้องได้ ใช้ประโยชน์ได้จริง และมีโอกาสที่จะพัฒนาต่อในอนาคตกรรมการทอ โดยส่วนตัวผมแล้วชื่นชมทุกโครงการที่เข้าประกวดครับ

หนู--> นางสาววรรณภา คำทน

สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้ากบินทร์บุรีจังหวัดปราจีนบุรี

A: หนู : หนูและเพื่อน ๆ ส่งโครงการเกี่ยวกับการทำปลาล้างโดยใช้วัตถุดิบจากมันเทศ - มันสำปะหลังแทนข้าว เพื่อให้เกิดรสเปรี้ยวและให้รสชาติที่กลมกล่อมเข้าเนื้อมากกว่า ซึ่งเป็นโครงการที่เราทำกันอยู่ก่อนแล้วและเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีอาหาร พอดีอาจารย์ที่โรงเรียนบอกว่า มทส จัดการประกวดโครงการด้านเทคโนโลยีการเกษตร ก็เลยมาประกวด พอผ่านเข้ารอบและได้รางวัลชนะเลิศก็ดีใจมาก เพราะมีทุนการศึกษาให้เรียนต่อที่ มทส จนจบปริญญาตรีด้วย

Q:

ได้ “ทุนสุรเกษตร” เรียนต่อสาขาวิชาอะไรกันบ้าง ?

?

A: **ไอซ์ :** ผมเรียนวิศวกรรมการเกษตร เนื่องจากเจ้าของโครงการที่ได้รางวัลชนะเลิศจะได้ทุนเรียนต่อในสาขาวิชาที่ส่งโครงการเข้าประกวดครับ ตอนแรกที่ได้ทุนยังไม่ได้ตัดสินใจว่าจะมาเรียนที่นี่เพราะไกลบ้าน แต่พอหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ของ มทส. แล้วมีหลายอย่างน่าสนใจครับ

A: **หนู :** ก่อนหน้านั้นได้ทุนเรียนพยาบาลของมหาวิทยาลัยอื่น แต่พอได้ทุนสุรเกษตรของ มทส. และได้ฟังบรรยายเกี่ยวกับสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร รู้สึกว่าเป็นสาขาที่น่าสนใจ น่าเรียน แล้วเราได้ทุนเรียน ทั้งค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย รวมทั้งค่าหอพักด้วย ก็เลยตัดสินใจมาที่นี่ อาจารย์ก็แนะนำ รุ่นพี่มาเรียนที่ มทส. ก็หลายคน ทางบ้านก็สนับสนุนค่ะ

A: **เมย์ :** เรียกว่า “เรียนฟรี อยู่ฟรี” เป็นเด็กทุนสุรเกษตรเหมือนเป็นคนพิเศษค่ะ สำหรับการเรียนเทคโนโลยีการผลิตพืชหลัก ๆ เป็นพวกการวิจัย การพัฒนาพืช เพราะพืชเป็นรากฐานของทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าไม่มีพืชมนุษย์ก็อยู่ไม่ได้ อุตสาหกรรมก็ไม่เจริญเติบโตเช่นกัน

A: **แมน :** ผมเองไม่ได้มุ่งมาที่ผลิตพืชแต่แรก ความตั้งใจเดิมอยากเป็นสัตวแพทย์ แต่ก็เปลี่ยนทัศนคติ ศึกษาให้ดีแล้ว ก็ชอบได้ ประทับใจที่ มทส. มีฟาร์มเป็นของตัวเอง และเทคโนโลยีการเกษตรของ มทส. เน้นเรื่องการวิจัย การปรับปรุงพัฒนาต่าง ๆ อย่างที่ได้ยินมา เช่น มันสำปะหลังยักษ์ การใช้ແຜ່ງແຜ່ງ - ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพในนาข้าว ไคลนนิ่ง โปรตีนซีรีซิน อาจารย์ที่นี่ปริญญาเอกทั้งนั้น เรื่องเนื้ออาหาร สอนถือว่าแน่นมาก ๆ ผมเองชอบทางด้านการวิจัยอยู่แล้ว ชอบคิดค้นอะไรใหม่ ๆ ได้ทำตามที่ตัวเองสนใจ พอเรียนจบปริญญาตรีก็อยากเรียนต่อโทครับ อยากเป็นอาจารย์ อยากสอนให้เด็ก ๆ รู้จักและเห็นความสำคัญของการวิจัย

A: **เมย์ :** ซึ่ง มทส. ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มดีเลิศด้านการวิจัย และดีเยี่ยมด้านการเรียนการสอนด้วย

Q: ชีวิตนักศึกษา มทส เป็นอย่างไร?

ไอ้บ : มทส เรียน 3 เทอม ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่เรียนกัน 2 เทอม ถือเป็นความท้าทาย เปิดเทอมก็ต้องเริ่มอ่านหนังสือเลย เพราะไม่ก้อาพิศยก็สอบแล้ว แต่ก็เป็นที่ดีครับ เพราะเราต้องตื่นตัว ขยันอ่านหนังสือ อ่านมากก็ได้ความรู้มาก อีกอย่างที่ มทส มี CO-OP ที่ต้องไปทำงานในสถานประกอบการ ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานก่อนที่จะจบออกไป ซึ่งก็เป็นคุณสมบัติที่บริษัทต่าง ๆ ต้องการ

หนู : ที่นี้อันดับแรกเลย บรรยากาศดีมาก มาอยู่ช่วงแรก ๆ ก็มีคิดถึงบ้าน แต่ตอนนี้พอกลับบ้านไปแล้ว คิดถึงหอพักมากกว่า ด้านการเรียนเทอมแรกต้องปรับตัวพอสมควรเพราะต่างจากตอนเรียนมัธยม อย่างเคมี ฟิสิกส์ ก็ยาก แต่ถ้าเข้าเรียนทุกครั้งก็ต้องมีส่วนที่เราทำได้ คิดว่าไม่ยากเกินไป เรียน 3 เทอมก็ไม่น่าจะเป็นปัญหา ถ้าเตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอ พอถึงช่วงสอบก็ไม่ต้องอ่านหนังสือมากเท่าไร

เมย์ : ตอนเป็นเด็กมัธยมยังไม่รู้ว่าชีวิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร พอได้มาสัมผัสก็รู้สึกว่าต้องเรียนหนัก เดียวก็สอบ ไม่มีใครมาคอยบอก มาคอยควบคุม ต้องรับผิดชอบตัวเอง แต่ก็ไม่ได้เรียนอย่างเดียวนะคะ ทำกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย ชอบเล่นเทควันโด เข้าชมรมยิงปืน อยู่ค่ายอาสาพัฒนา ทำหลาย ๆ อย่าง

สำหรับการอยู่หอพักไม่มีปัญหาอะ สะดวกสบาย มีคอมพิวเตอร์ มีอินเทอร์เน็ต การดูแลก็ดี ประหยัดเงินด้วย เพราะไม่ค่อยได้ออกไปไหน

แมน : ผมกับเพื่อน ๆ นิยามว่า มทส เป็นโรงเรียนประจำ คือ นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่หอพัก ในมหาวิทยาลัย เรียนเสร็จก็กลับหอ หอก็เป็นเหมือนบ้าน ถึงจะอยู่ไกลจากตัวเมือง แต่ข้างในเปี่ยมด้วยเทคโนโลยีครบครันครับ เรื่องเรียนยากเรียนหนัก ก็เป็นเรื่องปกติ มาอยู่ มทส เป็นการเรียนจริง ๆ ต้องรับผิดชอบตัวเองและไม่ประมาท ต้องแบ่งเวลาให้เป็นด้วย ผมเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล และอยู่ชมรมค่ายอาสาพัฒนา ตอนไปดูสถานที่ออกค่ายที่บ้านโคกขมิ้น จังหวัดบุรีรัมย์ ก็ได้ใช้ความรู้ที่มีแนะนำชาวบ้าน ซึ่งต้องการเปลี่ยนวิถีจากเกษตรเคมีมาเป็นเกษตรอินทรีย์ ก็ได้แนะนำเรื่องการทอผ้าจากใยกาบกล้วย ชาวบ้านก็เอาไปทำได้จริง ก็ภูมิใจครับ

คิดอย่างไรกับการจัดประกวดโครงการฯ “ยุวเกษตรกรมัธยมศึกษาตอนปลาย” และทุนสุรเกษตรที่ให้กับผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศ

เมย์ : การประกวดโครงการนี้และมีทุนให้ถือเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง นักเรียนที่ทำโครงการก็มีกำลังใจในการเพิ่มศักยภาพตัวเองมากยิ่งขึ้นอย่างน้อยบางคนก็คิดว่าตัวเองไม่มีโอกาสได้เรียนต่อแต่มีโครงการ ดี ๆ ก็มีโอกาสดำเนินการที่นี่

แมน : ส่วนใหญ่รางวัลของการประกวดโครงการในแต่ละที่ก็จะเป็นเงินรางวัล โล่หรือเกียรติบัตร หรือให้โควตาเข้ามหาวิทยาลัยเท่านั้นน้อยมากที่จะให้เป็นทุนการศึกษาเรียนต่อปริญญาตรีตลอดหลักสูตร เหมือนกับการประกวดโครงการของ มทส รู้สึบดีที่มหาวิทยาลัยของเรามีโครงการอย่างนี้ เป็นการสนับสนุนนักเรียนที่สนใจทางด้านวิทยาศาสตร์ได้ทำโครงการกัน และมีโอกาสเรียนต่อโดยไม่ต้องสอบ แล้วยังมีทุนการศึกษาให้ด้วย

หนู : ถ้าได้ทุนก็จะเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของครอบครัวได้มาก ไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อ เพราะทุนการศึกษาที่ได้มีทั้งค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย และค่าหอพัก จนจบปริญญาตรี

ไอ้บ : แต่เงื่อนไขของทุนต้องรักษาคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ไม่ต่ำกว่า 2.50 ตลอดการศึกษา ซึ่งก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เราต้องตั้งใจเรียน รักษาเกรดไว้ให้ได้ ไม่อย่างนั้นก็จะหมดสิทธิ์ในทุน สำหรับการประกวดก็เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ รู้จักประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ รุ่นน้อง ๆ ก็จะได้พัฒนาโครงการมาแข่งขันและได้รับโอกาสอย่างนี้ครับ

คำแนะนำสำหรับน้อง ๆ ที่สนใจ จะส่งโครงการเข้าประกวด

แมน : ตอนเรียนมัธยม พวกผมเรียกได้ว่าเดินสายทำโครงการเป็นหลักเลยครับ ซึ่งทำให้เราได้ประสบการณ์จากการลงมือทำจริง ๆ ได้ค้นคว้าหาความรู้ หาข้อมูล และค้นคว้าทดลองจนได้องค์ความรู้ใหม่ ต้องมีความสนใจในด้านวิทยาศาสตร์ หาความสามารถของตัวเองให้เจอ ทำในสิ่งที่อยากจะทำ อย่าตามเพื่อน แต่คนอื่นต่างก็มีความฝันเป็นของตัวเอง ใครมีความสามารถด้านไหน ชอบอะไร ต้องการทำอะไร อยู่ที่ว่าจะเลือกทำหรือไม่ ถ้าลงมือทำและมุ่งมั่น ก็จะมีพบกับความสำเร็จครับ

เมย์ : หากเรียนในชั้นเรียนอย่างเดียว เราก็จะเจอเนื้อหาเต็ม ๆ ที่มีคนปูมาให้แล้ว แต่การทำโครงการจะเป็นการสร้างสรรคใหม่ ไปลอกเลียนแบบใครไม่ได้ หัวข้อที่

เราศึกษาแค่เรื่องเดียว แต่ต้องใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์หลายด้าน ทดลองซ้ำแล้วซ้ำอีก เป็นการฝึกฝนและสะสมประสบการณ์ไปในตัวสิ่งสำคัญคือ น้อง ๆ ต้องมีใจรักที่จะทำโครงการยอมรับว่าน้อยคนที่ชอบจริง ๆ เพราะการทำโครงการต้องใจสู้ อดทน ไม่ใช่ที่ทำครั้งแรกจะสำเร็จ การทดลองแต่ละครั้งจะมีข้อผิดพลาดเจออุปสรรค แต่ก็ทำให้รู้จักการแก้ปัญหา ค้นคว้าเพิ่มเติม หาข้อมูลเชิงลึก ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างผลงานออกมาให้สำเร็จ ท้อแต่อย่าถอยนะคะ

การประกวดโครงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร “ยุวเกษตรมัธยมศึกษาตอนปลาย” ในงานเกษตรสุรนารี '49 ได้สร้างโอกาสให้กับเยาวชนกลุ่มหนึ่ง ก้าวเข้ามาสู่เส้นทางการศึกษาด้านเทคโนโลยีการเกษตร และโอกาสเช่นนี้ยังคงเปิดรับเยาวชนที่มีความสามารถในรุ่นต่อ ๆ ไป

เรียงร้อยด้วยคำ

จากศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

ประธานสาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 จนถึงปัจจุบัน เป็นผู้นำชั้นปีในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสาขาและของมหาวิทยาลัย เช่น งานประเพณีลอยกระทง งานต้อนรับน้องใหม่ งานคืนสู่เหย้า งานเลี้ยงอำลารุ่นพี่ งานเกษตรสุนารี '49 ฯลฯ ทำกิจกรรมมากมายแต่ยังคงรักษาผลการเรียนระดับเกียรตินิยมไว้ได้ ด้วยเกรดเฉลี่ยสะสม 3.58

นายรณชีพ ลีประเสริฐ : เหม่ง
สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช ชั้นปีที่ 4

มีเทคนิคการเรียนอย่างไร เพราะหลาย ๆ สิ่งบอกว่า มทส เรียนยาก

ต้องรู้จักแบ่งเวลาให้เป็นครับ เพราะ มทส เรียน 3 เทอม ต้องแข่งกับเวลาจริง ๆ ถ้าเรียนในห้องไม่ค่อยเข้าใจ ก็ต้องหาเวลาไปอ่านหนังสือ หาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม ต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาเราเรียนแข่งกับตัวเองมากกว่าที่จะแข่งกับคนอื่น

ผมเป็นประธานสาขาด้วย มีประชุม มีกิจกรรมของสาขาและของมหาวิทยาลัยเข้ามาตลอด ยิ่งต้องวางแผนแบ่งงานให้ดีกระจายงานให้คนอื่น ๆ รับผิดชอบในแต่ละด้าน ทำงานเป็นที่ก็ไม่มีปัญหาครับ

ย้อนกลับไปตอนตัดสินใจเลือกเรียนต่อที่ มทส

ผมเรียนมัธยมที่โรงเรียนหนองจางวิทยา จังหวัดอุทัยธานี และได้โควตาจังหวัดของ มทส ตอนนั้นบอกตามตรงว่ายังไม่รู้จะไปไหน

แต่เคยมาเที่ยวงานเวสต์เทค เห็นว่ามหาวิทยาลัยสวยดี อยากมาเรียน และที่เลือกเรียนสาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช เพราะคิดว่าสาขานี้น่าสนใจ ประเทศของเราเป็นประเทศเกษตรกรรมสินค้าเกี่ยวกับภาคเกษตรก็ส่งออกมากที่สุด คิดว่าเรียนจบแล้วไม่ตกงานแน่นอน

ตอนนี้วางแผนที่จะเรียนต่อปริญญาโทที่ มทส ในสาขาเดิมครับ เพราะมีทุนสนับสนุนหลายทุนอีกอย่างเราคุ้นเคยกับการใช้ชีวิตที่นี่แล้วไม่ต้องไปเริ่มต้นใหม่ สำหรับในอนาคตผมอยากจะเป็นนักวิจัย

เทคโนโลยีการผลิตพืชเรียนเกี่ยวกับอะไร

เรียนเกี่ยวกับการเกษตรและเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชทั้งหมด ได้สัมผัสทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มแรกของกระบวนการจนถึงเก็บเกี่ยว รวมทั้งเรื่องการจัดการธุรกิจ มีวิชาให้เลือกตามความถนัดของแต่ละคน บางคนชอบการขายพันธุ์พืช ไม้ดอกไม้ประดับ พืชไร่อปถุภพ ผมชอบเกี่ยวกับฮอโมนพืช การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ในอาหารปลอดเชื้อ ซึ่งจะพัฒนาไปเป็นต้นพืชก่อนนำไปปลูกที่เคยทำสวนใหญ่เป็นพวกกุหลาบกล้วยไม้ แอฟริกันไวโอเล็ต เรียนแล้วสนุกครับ โดยเฉพาะเวลาทำแล็บหรือวิชาปฏิบัติการ ได้เตรียมสารเคมี ได้ทดลองทำด้วยตัวเองทุกอย่าง ทำให้รู้และเข้าใจสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น

อีกวิชาที่ชอบ คือ Landscape การจัดภูมิทัศน์ จัดสวน เน้นความคิดสร้างสรรค์และการดูแลพืชให้ดีอยู่เสมอ สามารถที่จะประกอบเป็นอาชีพและรายได้ดี ซึ่งผมเลือกไป CO-OP หรือสหกิจศึกษาที่บริษัทรับจัดสวนแห่งหนึ่ง ไปทำงานในฐานะพนักงานคนหนึ่งตลอดทั้งเทอม ได้ลงมือทำตั้งแต่วัดพื้นที่ ออกแบบ ประเมินราคา จัดสวน ดูแลสวน ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจได้สัมผัสทุกขั้นตอน ถือว่าเป็นกำไรชีวิต

รุ่นพี่และเพื่อน ๆ หลายคนในรุ่นก็มีโอกาสได้ไปสหกิจศึกษาต่างประเทศ อย่างเช่นที่ประเทศจีน นอร์เวย์ ต่างก็ได้รับประสบการณ์ที่ดี ได้เรียนรู้วิธีการและเทคโนโลยีที่ใช้ในต่างประเทศ รวมทั้งเรื่องของภาษา โครงการสหกิจศึกษาถือเป็นความได้เปรียบของนักศึกษา มทส ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ลักษณะการทำงานจริง ได้ทดลองงานเพื่อเตรียมความพร้อมและปรับตัวจากนักศึกษาสู่คนวัยทำงาน รุ่นพี่ที่จบออกไป

ทำงานก็เป็นที่ยอมรับของบริษัทต่าง ๆ และมั่นใจในศักยภาพของเด็ก มทส ว่าสามารถทำงานได้เป็นอย่างดี

4 ปีที่ผ่านมามีอะไรบ้างในความเป็น มทส ของเรา

ผมประทับใจอาจารย์ครับ ก่อนที่จะมาเรียนที่ มทส ใคร ๆ มักพูดว่าคนที่จบดอกเตอร์มักจะคุยไม่ค่อยรู้เรื่อง พูดเข้าใจยาก แต่พอได้มาสัมผัสจริง ๆ อาจารย์ที่นี่ใจดีมาก อย่างงานเลี้ยงอำลารุ่นพี่ที่ผ่านมา อาจารย์ยังมาช่วยตักอาหารแจกผมรู้สึกประทับใจมากครับ

สำหรับกิจกรรมที่ประทับใจก็มีงานลอยกระทง ปี 2547 ซึ่งรุ่นผมรับผิดชอบและถือว่ากดดันพอสมควร เพราะรางวัลประกวดกระทงนี้ถือเป็นรางวัลที่สืบทอดกันมาตั้งแต่รุ่นพี่ พอถึงรุ่นผมก็สามารถทำได้ กระทงของสาขาได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทสวยงาม ส่วนขบวนแห่ได้รางวัลรองชนะเลิศ เป็นรางวัลที่ภาคภูมิใจ เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของทุกคนในสาขาครับ

นางสาวศุภมาส ถนอมมัน : ส้ม
สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ ชั้นปีที่ 3

สาวไร้ม จากอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ แต่สนใจที่จะเรียนเกี่ยวกับสัตว์มากกว่า และกำลังสนุกกับการใช้ชีวิตนักศึกษาที่ มทส - - เรียนทำงาน และกิจกรรม

บ้านอยู่เชียงใหม่ แต่เลือกมาเรียนไกลถึงโคราช

ติดโควิดจังหวัดของ มทส ค่ะ และรู้สึกประทับใจกับ มทสมาก ๆ ตั้งแต่ตอนมาสัมภาษณ์โควิด มีพี่ ๆ จังหวัดมาคอยดูแลต้อนรับอย่างดี ช่วยแนะนำทุกอย่าง อาจารย์ก็ใจดี รู้สึกอบอุ่นและประทับใจตั้งแต่ตอนนั้นพอได้เข้ามาเรียนก็ชอบมหาวิทยาลัยกว้างขวางมาก อยู่ไม่ได้แห้งแล้งอย่างที่หลาย ๆ คนคิด

อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยทำให้มีเพื่อนเยอะ รู้จักกันทั้งหมด มีคณะกรรมการหอพักคอยดูแล มีอินเทอร์เน็ตฟรี สะดวกสบายทุกอย่าง ซึ่งการที่ต้องมาอยู่ไกลบ้านอย่างนี้ ก็เป็นการเปิดโลกทัศน์ของเราให้กว้างไกลขึ้น เป็นผู้ใหญ่ขึ้นรู้จักรับผิดชอบตัวเองมากขึ้น จากเคยเรียน ๆ เล่น ๆ เทียว ๆ ตอนนี่ต้องตั้งใจมากกว่าเดิม เพราะเรียนแบบ 3 เทอมด้วย เทอมหนึ่งประมาณ 3 เดือน เรียนไม่เท่าไรไรก็สอบแล้ว เข้ามาปีแรกต้องปรับตัวมาก แต่อาจารย์ที่สอนก็ใจดีคะ มีปัญหาอะไรก็ปรึกษาได้

ทำไมถึงเลือกเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

จริง ๆ แล้วที่บ้านปลูกส้ม แต่เลือกเรียนผลิตสัตว์ เพราะสัตว์มีชีวิต มีอารมณ์ที่เราสัมผัสได้ ซึ่งไม่จำเป็นว่าคนที่จะเรียนสาขานี้ได้ต้องเลี้ยงสัตว์มาก่อน เพราะเรามาเรียนรู้เพิ่มเติมได้ มีวิชาต่าง ๆ ทั้งสัตว์เลี้ยง สุนัข แมว ปลา วัว ได้รู้เรื่องของสัตว์หลากหลายประเภท เรียนสาขานี้สนุกค่ะ เพราะไม่ได้เรียนเฉพาะในห้อง แต่ยังได้ประสบการณ์จากการลงมือทำจริง ๆ โดยเฉพาะช่วงโม่งที่มีการลงฟาร์ม ได้ไปสัมผัสกับของจริง มทส มีฟาร์มของมหาวิทยาลัยทั้งในส่วนของงานพืชและสัตว์ ไม่ว่าจะเป็น โค สุกร สัตว์ปีก สัตว์น้ำ

โรงนม โรงอาหารสัตว์ ซึ่งนักศึกษาเข้าไปฝึกงานได้ตั้งแต่ปี 2 ตอนปิดเทอมก็สมัครมาทำงาน ฟาร์มกับเพื่อน ๆ ได้ลงรายละเอียดแต่ละงาน เช่น รีดน้ำเชื้อ ผสมพันธุ์ปลา รู้สึกว่าได้ใช้ชีวิตด้วยรุ่นที่สนุกสนาน ได้อยู่กับเพื่อน ๆ ได้เรียนและทำงานด้วยกัน น้อง ๆ สาขาที่เพิ่มขึ้นทุกปี รุ่นที่ที่จบไปได้งานทำก็เป็นที่ยอมรับเพราะมีความสามารถ

ประสบการณ์ที่ได้จากรั้ว มทส

ทำกิจกรรมมาตั้งแต่ปี 1 อยู่ชมรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชมรมเพื่อนเกษตรกร ซึ่งชมรมต่าง ๆ ของนักศึกษามีกว่า 50 ชมรม ให้เลือกตามความสนใจ จะเข้าก็ชมรมก็ได้ พอได้เข้ามาทำกิจกรรม ได้ไปค่ายอาสาทำให้เรียนรู้อะไรอีกมาก ต้องทำงานหนัก สร้างอาคารหลัง เริ่มตั้งแต่ขุดดิน แยกเสา ก่ออิฐ เทพื้นปูน จากที่ไม่เคยทำอะไรเลย ก็ต้องทำทุกอย่าง ต้องทำเป็นทุกหน้าที่ จะมีการแบ่งงานกันรับผิดชอบ ซึ่งก็ได้ประสบการณ์ที่ดีและมีมิตรภาพที่อบอุ่น ทุกคนสนิทกัน ช่วยเหลือดูแลกัน นอกจากนี้ ก็ได้ร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย เช่น สัมมนา การรับน้องอย่างสร้างสรรค์ การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย “สุนารีเกมส์” และช่วยงานต่าง ๆ ของสาขาสัตว์แพทย์ค่ะ ทำอะไรก็ทำให้เต็มที่ ทั้งกิจกรรมและการเรียน เวลาเรียนก็ตั้งใจเรียน ตั้งใจอ่านหนังสือ ตั้งใจสอบ

นักกิจกรรมด้วยง ตำแหน่งมามากมาย ทั้งรองประธานสาขาวิชา เทคโนโลยีอาหาร อุปนายกองค์การบริหาร องค์การนักศึกษา ประธานชมรม ดาราศาสตร์และอวกาศ รองประธานคณะกรรมการหอพัก ตัวแทนผู้นำนักศึกษา เข้าร่วมประชุมสุดยอดผู้นำนักศึกษาอาเซียน ณ ประเทศฟิลิปปินส์ แคนนำ นักศึกษาอาสาสมัครช่วยเหลืองานกีฬามหาวิทยาลัยโลก และกิจกรรมสำคัญต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เซียร์ลิตเตอร์ พิธีกร และอื่น ๆ อีกมากมาย

พร้อมด้วยรางวัลการันตีความเก่งด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็น ผู้มีผลการเรียนเป็นอันดับหนึ่งของหลักสูตรเทคโนโลยีอาหาร ชั้นปีที่ 2 และ 3 ผู้สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม ชั้นปีที่ 1 กลุ่มวิทยาศาสตร์การเกษตร มทส ของมูลนิธิ ศาสตราจารย์ ดร.แถบ นีละนิธิ และผู้ทำคะแนนสอบได้ดีมากในวิชาแคลคูลัส 1 ประจำปีการศึกษา 2547

นายอุดมศักดิ์ บัวสำราญ : ต่อม สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร ชั้นปีที่ 3

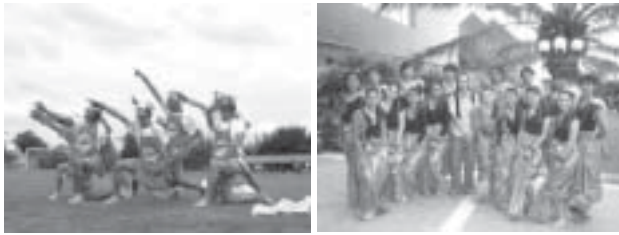
เรียนดี กิจกรรมเด่น แบ่งเวลาอย่างไร

มีรุ่นพี่บอกว่า “การเรียนคืองานประจำ กิจกรรมคืองานประกอบ” แต่จะเรียนอย่างไรให้ได้ทั้งวิชาการและประสบการณ์จากกิจกรรม ซึ่งถ้าไม่ฝึกตั้งแต่อยู่ในมหาวิทยาลัยจะไปหาสนามฝึกที่ไหน ผมเองจะแบ่งเวลาเรียนและเวลาทำงาน กิจกรรมอื่นโดยส่วนตัวชอบทำกิจกรรมอยากทำทั้งหมดเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ดูตัวเองว่าสามารถรับได้แค่ไหน ยิ่งพอเข้าสาขาที่เรียนหนักขึ้นเน้นไปทางทำแล็บ เขียนรายงานเยอะมาก ยิ่งต้องพยายามรักษา ระดับการเรียนให้คงที่มากที่สุด เพราะไม่อยากจะให้ใครมาพูดได้ว่า ทำกิจกรรมแล้วการเรียนตกต่ำ ตอนนี้นำเกรดเฉลี่ยสะสม 3.32 ครับ

การทำกิจกรรมทำให้ได้ประสบการณ์ รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้รู้จักคนเยอะ คนอื่นก็รู้จักเราเยอะด้วย ตอนนี่เดินไปไหนก็มีน้อง ๆ ยกมือไหว้ สวัสดี เพื่อน ๆ บอกว่าเหมือนเป็นศาลพระภูมิ ผมเคยเป็นประธานนักเรียนตอนอยู่มัธยม แต่ตอนนั้นเป็นสังคมที่ไม่กว้างเท่ากับมหาวิทยาลัย มาถึงจุดนี้ได้ สามารถเป็นผู้นำคนอื่นได้ ผมภูมิใจตรงนี้ ผมมีคติประจำใจว่า “ท้อได้แต่อย่าถอย อายรรอคอยถ้าไม่ใช่คำว่า” และ “ไม่ได้ไม่มีไม่ได้ไม่ได้ ต้องได้และต้องดี และดีกว่าดีที่สุด”

เทคโนโลยีอาหารเรียนอะไรบ้าง

คนส่วนใหญ่พอได้ยินว่าเทคโนโลยีอาหารมักจะคิดว่าเหมือนเรียนโภชนาการ ทำกับข้าว แต่ที่จริงแล้วเทคโนโลยีอาหารจะเน้นเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารในระดับอุตสาหกรรม การแปรรูป การควบคุมคุณภาพ การหาวิธีที่ชะลอการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่ทำให้อาหารเน่าเสีย อีกอย่างน้อง ๆ ผู้ชายอย่าไปมองว่าสาขานี้เป็นสาขาของผู้หญิง เพราะเรียนเกี่ยวกับอาหาร เทคโนโลยี

อาหารเรียนได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย เพราะเน้นไปทางวิทยาศาสตร์ การคิดวิเคราะห์ และการใช้เทคโนโลยีมากกว่า อยากฝากถึงน้อง ๆ ว่าหาตัวเองให้เจอว่าสนใจอะไร อยากเป็นอะไร อยากตามเพื่อน ให้คิดถึงอนาคตและวิชาที่เราต้องเรียนไปอีก 4 ปี สำหรับตัวผมเป็นคนชอบคิด ชอบทำอะไรใหม่ ๆ ดังนั้นตอนเลือกสาขาระหว่างเทคโนโลยีอาหาร ผลิตพืช ผลิตสัตว์ เลยตัดสินใจเรียนเทคโนโลยีอาหารครับ คิดว่าตรงจุดนี้น่าจะใช้ตัวเองมากที่สุด

ผมประทับใจวิชาปราบเซียนของเทคโนโลยีอาหารคือ เคมีอาหาร วิศวกรรมอาหาร กว่าจะผ่านมาได้ต้องใช้ความพยายามมากทีเดียว แต่เมื่อคนอื่นเขาทำได้ แล้วทำไมเราจะทำไม่ได้ มันเป็นความท้าทาย ซึ่งตอนอยู่มัธยมผมไม่ชอบวิชาเคมีเลย แต่พอมาอยู่ มทส ตอนปี 1 อาจารย์ มทส ทำให้

ผมชอบเรียนเคมี เรียนแล้วสนุก ซึ่งเคมีเป็นวิชาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเทคโนโลยีอาหาร ถ้าเปลี่ยนทัศนคติต่อวิชาที่ยาก ๆ ได้พยายามเรียนให้สนุก เราก็จะทำได้ครับ

ความภาคภูมิใจในความเป็น มทส

จากที่มีการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่ง มทส อยู่ในกลุ่มดีเลิศด้านการวิจัย และกลุ่มดีเยี่ยมด้านการเรียนการสอน ทำให้ผมรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นลูกแสดงของคนหนึ่ง ถึงแม้ว่า มทส จะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ เปิดมาได้เพียงไม่กี่ปี แต่ความสามารถทางด้านวิชาการ มทส ก็ไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่าใคร

อาจารย์ ดร.เทพปัญญา เจริญรัตน์

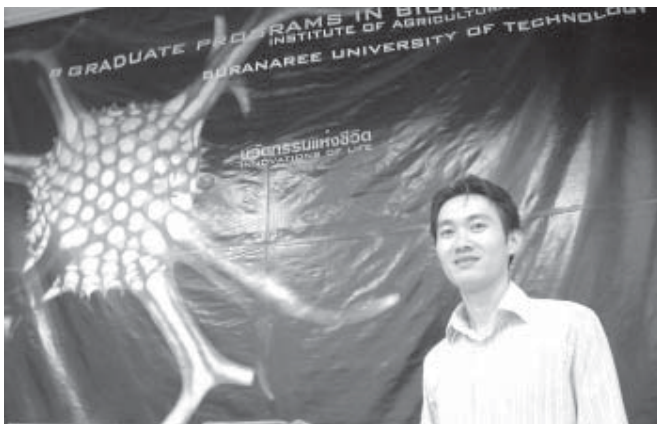
วิทยาศาสตร์ชุมชนบัณฑิต (เทคโนโลยีชีวภาพ) สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มทส
สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2548 ผลการเรียน 4.00

ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

เหตุผลสำคัญที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่ มทส

ผมจบปริญญาตรีและโทมาทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ และได้ทุนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อศึกษาต่อปริญญาเอก ก็หาข้อมูลของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เปิดสอนสาขานี้ ดูไว้หลายแห่ง รวมทั้งที่ มทส เพราะมีงานวิจัยของคณาจารย์ที่ตรงกับความสนใจและมีทุนสนับสนุนการวิจัย เนื่องจากเรียนระดับปริญญาเอก จะเน้นการทำงานวิจัยเป็นหลัก ซึ่งก่อนหน้านั้นได้พบกับ ผศ. ดร.มารินา เกตุทัต-คาร์นส์ ในงานสัมมนาทางวิชาการงานหนึ่ง ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกัน อาจารย์ก็แนะนำให้มาเรียนที่นี่ และได้มาดูสถานที่จริง ชอบบรรยากาศที่ไม่วุ่นวาย รวมทั้งความพร้อมของ อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ตัดสินใจแล้วว่าดีที่สุดในขณะนั้น จึงเลือกเรียนต่อที่ มทส ครับ

การเรียนระดับปริญญาเอกเป็นอย่างไร

เน้นการทำวิจัยร่วมกับอาจารย์ใน ฐานะผู้ทำงานวิจัยร่วมกัน ซึ่งการทำวิจัยถือเป็น ส่วนหนึ่งของการเรียนและการเรียนก็เป็นส่วนหนึ่ง ของงานวิจัย ผมสนใจเรื่องกระบวนการหมัก วิเคราะห์กระบวนการทางชีวภาพ จึงทำวิจัย เรื่อง การพัฒนากระบวนการหมักสำหรับการผลิตรีคอม บิแนนท์โปรตีนโดย *Pichia pastoris* (Fermentation Process Development for Recombinant Protein Production by *Pichia pastoris*) มีผลงานตีพิมพ์ 5 ผลงาน นำเสนอผลงานในที่ประชุม 4 ผลงาน และ ได้รับรางวัล Best paper of the Year 2005 ที่ตีพิมพ์ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ชื่อ Bioprocess- Biosystem Engineering จากสำนักพิมพ์ Springer และ ได้รับรางวัลทักษะปฏิบัติการวิทยานิพนธ์ดีเด่น ระดับ ปริญญาเอก จากสมาคมเทคโนโลยีชีวภาพ

ผมคิดว่าจุดแข็งประการหนึ่งของ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา มทส คือ อาจารย์มีทุน วิจัยอยู่แล้ว รวมทั้งมีทุนสนับสนุนการวิจัยอื่นๆ ด้วย ทำให้นักศึกษาไม่ต้องกังวลเรื่องหาทุนมาทำวิจัยเอง รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ สาร เคมีต่าง ๆ ก็มีพร้อม ทำให้ทุ่มเทเวลาให้กับ การวิจัยได้อย่างเต็มที่

“...นักศึกษาไม่ต้องกังวลเรื่องหาทุน
มาทำวิจัยเอง รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือ
ทางวิทยาศาสตร์ สารเคมีต่าง ๆ
ก็มีพร้อม ทำให้ทุ่มเทเวลาให้กับการ
วิจัยได้อย่างเต็มที่”

อีกอย่างหนึ่งคือภาษาอังกฤษ เพราะในการสัมมนา
และนำเสนอผลงานส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้ได้พัฒนาใน
เรื่องทักษะการพูด อ่าน เขียน ผมเองมีโอกาสได้ไปทำงานวิจัย
ในต่างประเทศ 2 ปีครึ่ง ที่ Royal Institute of Technology (KTH)
กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ซึ่งเป็นสถาบันที่มีความพร้อม
ด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ได้แนวคิด มุมมอง และประสบการณ์จาก
การทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศที่เก่ง มีความสามารถ
ทำให้เราได้พัฒนาศักยภาพของตัวเองเพิ่มมากขึ้น

ความประทับใจระหว่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอก มทส

ชอบความเรียบง่ายในการใช้ชีวิตที่นี่ สภาพแวดล้อมดี
ถึงแม้จะเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ต่างจังหวัด แต่โคราชเป็นเมืองใหญ่
จึงมีความสะดวกสบายเหมือนในกรุงเทพฯ ที่สำคัญรถไม่ติด ควบคุม
เวลาได้ ทำให้มีเวลาเต็มที่สำหรับการเรียน การทำวิจัย มีความสุข
ในการใช้ชีวิตและการเรียนที่นี่ครับ

ที่สำคัญคือประทับใจคนอาจารย์ทุกท่าน เริ่มแรกคิด
ว่าการเรียนที่นี่คงไม่ยาก เนื่องจากเป็นสาขาที่เรียนมาแล้วใน
ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท แต่ความเป็นจริง คือ อาจารย์ที่
มทส ได้จัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาวิชาลึกซึ้งเป็นอย่างมาก
หลายอย่างที่คิดว่ารู้แล้ว ก็ได้รู้กว้างขึ้น ลึกขึ้น อาจารย์เก่งมีความรู้

ความสามารถ มีประสบการณ์ด้านการวิจัยและ
ถ่ายทอดให้อย่างเต็มที่ เนื้อหาวิชาการเข้มข้น อาจารย์
ที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด ทำให้ได้เรียนรู้อะไร
อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมได้ทุนมา ต้องกลับไป
เป็นอาจารย์ทำให้ต้องเก็บความรู้ไปให้มากที่สุด
เพื่อไปสอนนักศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะศึกษาต่อด้าน เทคโนโลยีชีวภาพ

สำหรับผู้ที่ต้องการเป็นนักวิจัยมืออาชีพ
หรือเป็นนักวิชาการ เป็นอาจารย์ การเรียนต่อ
ระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่ง การ
เลือกสถาบันการศึกษาต้องหาข้อมูลว่ามีอาจารย์
ที่ท่านและทำงานวิจัยด้านใด ตรงกับหัวข้อวิจัยที่
เราสนใจหรือไม่ มีทุนวิจัยอะไรบ้าง ซึ่งผู้ที่สนใจ
ศึกษาต่อทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ มทส เป็นอีก
มหาวิทยาลัยหนึ่งที่มีความพร้อมในสาขานี้ ไม่ว่าจะ
เป็นด้านวิชาการ คณาจารย์ งานวิจัย เทคโนโลยี
และเครื่องมือต่าง ๆ ครับ

นางสาวพัชราภรณ์ ศรีปัญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีชีวภาพ) สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มทส
สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2548 ผลการเรียน 3.33

ปัจจุบัน : หัวหน้างานฝ่ายโภชนาการและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริษัท
พิทยาวิญยาร์ด จำกัด ธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์แปรรูปองุ่น
และเปิดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้เยี่ยมชมไร่องุ่น

ชีวิตนักศึกษาปริญญาโทที่ มทส

หลังจากจบปริญญาตรีด้านชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ก็ตัดสินใจเรียนต่อปริญญาโทเพราะต้องการมี
ความรู้เฉพาะทางเพิ่มเติม โดยเลือกเรียนเทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งเป็นสาขาวิชา
ที่เกี่ยวข้องกับสายที่จบมา และ มทส มีสาขาที่เปิดรับระดับบัณฑิตศึกษา

ระหว่างเป็นนักศึกษาปริญญาโทก็ได้ร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย
เป็นคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา รุ่นที่ 1 ในการจัดกิจกรรมของบัณฑิตศึกษา เช่น
งานกีฬา ซึ่งสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องขยัน อดทน
และค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้มาก ถึงแม้ว่าจะเรียนหนัก ต้องอ่านหนังสือหนัก
แต่ชีวิตใน มทส มีความสุขดีค่ะ มีเพื่อนทั้งในสาขาและต่างสาขา ไม่เจียบเหงา
น้องชายก็เรียนวิศวกรรมไฟฟ้าที่นี่ค่ะ

ผลงานและประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนที่ มทส

หัวข้อวิจัยระหว่างศึกษาระดับปริญญาโท คือ การคัดเลือกสาย
พันธุ์ยีสต์ที่มีเอนไซม์เบต้ากลูโคซิเดสเพื่อเพิ่มความหอมในไวน์ (Selection of yeast
strains containing β -D-glucosidase for improving aroma in wine) ซึ่งได้นำ
เสนอผลงานแบบ Poster Presentation ในการประชุม The 31th Congress on Science
and Technology of Thailand เมื่อเดือนตุลาคม 2548 ที่ มทส และอยู่ระหว่างการ
การตีพิมพ์ในวารสาร Enzyme and Microbial Technology และได้รับรางวัลผู้นำ
เสนอผลงานวิจัยดีเด่น (Oral presentation) หัวข้อเรื่อง Effect of β -glucosidase
enzyme in *Saccharomyces cerevisiae* strains on aroma production during mango
(chok-anan) wine fermentation จากการประชุม The 4th National symposium on
Graduate Research ที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเดือนสิงหาคม 2547 โดยตีพิมพ์
ผลงานในวารสาร Thai Journal Biotechnology

ที่สำคัญคือ ความรู้ที่ได้จากการเรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับ
การทำงานได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะเรื่องการผลิตไวน์ ซึ่งตรงกับหน้าที่รับผิดชอบ
ที่ทำอยู่ปัจจุบัน ตั้งแต่ดูแลกระบวนการผลิต การแปรรูป ควบคุม
คุณภาพการผลิต ทั้งกระบวนการ รวมถึงงานหลังการผลิตด้วย ที่ มทส ให้

**“ความรู้ที่ได้จากการเรียน
สามารถนำมาประยุกต์ใช้
กับการทำงานได้อย่างเต็มที่”**

ประสบการณ์จากการเรียนรู้และลงมือ
ปฏิบัติจริงด้วยตนเอง อาจารย์ทุกท่าน
มีความเชี่ยวชาญและถ่ายทอดความรู้
อย่างไม่หวงวิชา เปิดโอกาสให้นัก
ศึกษาได้ใช้อุปกรณ์เครื่องมือเทคโนโลยี
ขั้นสูง ราคาแพง ทำให้มีประสบการณ์
ในการใช้เครื่องมือ เมื่อทำงานจริงก็
ไม่มีปัญหา เพราะรู้จักวิธีใช้ เคยได้
ทดลองทำมาแล้ว

